

ŚW. MATEUSZ ZAPISAŁ:

„Jezus przyszedł z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć od niego chrzest”.

/Mt 3,13-17/

Do Jana, który przepowiadał chrzest pokuty, przybył Jezus z Nazaretu. Wówczas Jego posłannictwo miało się publicznie objawić wśród Izraela. Jan Chrzciciel dał pierwszy temu świadectwo. Zostało to potwierdzone świadectwem Ojca: „On jest moim Synem umiłowanym”. Święto Chrztu Jezusa daje sposobność do zastanowienia się nad własnym chrztem. Czas najwyższy, aby podjąć zobowiązania, które inni wzięli za nas na siebie. Musimy otwarcie realizować obowiązki wynikające z sakramentu chrztu. Chrzest musi być „nasz”. Mamy prawo wiedzieć, kim jesteśmy, dokąd idziemy i jaki jest

sposób życia, który określa nas jako chrześcijan. Dowodem na to, że jesteśmy ochrzczeni, są decyzje jakie podejmujemy w życiu. Czy kierujemy się zasadami przekazanymi nam przez Jezusa? Czy dziękujemy za rodziców chrzestnych, którzy prosili dla mnie o chrzest; że przygotowali mi szatę chrzcielną i świecę – symbole mojej żywej wiary? Dziękuję wszystkim, którzy modlili się w czasie mego chrztu. Pamiętajmy o tym w rocznicę naszego chrztu. Czerpiąc od Jezusa siłę, naśladujmy Jego pokorę, bo pokorny Jezus stał w kolejce po chrzest, a jest Panem wszechświata.

Adam Żak

KOLEDA – SPOTKANIE, KTÓRE MA SENS

W okresie Bożonarodzeniowym w naszych domach pojawia się szczególnie Gość – kapłan przychodzący po kolędzie. Dla wielu z nas to tradycja znana od dzieciństwa, wpisana w rytm dni świątecznych i pierwszych noworocznych tygodni. Ale im jestem starsza, tym bardziej widzę, że kolęda to coś znacznie więcej niż tylko zwyczaj, który „był zawsze”.

To przede wszystkim chwila Spotkania. Spotkania Boga – w osobie kapłana, który niesie Boga – z naszym domem, z naszą codziennością – taką, jaka ona jest: z radościami, troskami, zmęczeniem, nadziejami i planami. Wspólna modlitwa, błogosławieństwo mieszkania, rozmowa z kapłanem stają

się zaproszeniem Boga do naszego życia na cały kolejny rok.

Kolęda daje też przestrzeń do rozmowy. Czasem krótkiej, czasem dłuższej i głębszej – zależnie od sytuacji i potrzeb. To moment, w którym można zadać pytanie, podzielić się troską, poprosić o modlitwę. To także okazja, by poczuć, że Parafia to nie tylko kościół, ale Wspólnota ludzi, którzy idą razem jedną drogą wiary.

Przyjęcie księdza po kolędzie nie oznacza, że nasze życie jest idealne i uporządkowane. Wręcz przeciwnie – często jest znakiem tego, że tym bardziej potrzebujemy Bożej obecności, Jego pokoju i błogosławieństwa. Bóg nie przychodzi tylko tam, gdzie wszystko

jest poukładane. On chce być obecny tam, gdzie toczy się prawdziwe życie.

Dla mnie kolęda to także chwila zatrzymania. W codziennym biegu rzadko znajdujemy czas na wspólną modlitwę w domu. A przecież to właśnie dom jest pierwszym miejscem, gdzie rodzi się wiara. Kolęda przypomina mi, że Bóg chce być częścią mojej codzienności – nie tylko od święta, ale każdego dnia.

Dlatego warto otworzyć drzwi i serce. Nie z obowiązku, ale z ufnością. Bo każde takie Spotkanie może stać się małym znakiem Bożej obecności i początkiem dobra, które będzie owocować przez cały rok.

Emilia

JUBILEUSZ 2025 /6/ – MOST BOŻEGO NARODZENIA

Jubileuszowe Boże Narodzenie... To ostatnie w 2025 roku? Czy dwanaście miesięcy wcześniej – w 2024?

Na koniec tegorocznego Okresu Bożego Narodzenia trzeba pomyśleć inaczej – Bóg dał nam „most”, który wypełnił Słowem: „Nadzieja zawieść nie może”. Wiele spraw zmieniło się podczas tego roku. Inny papież. Inny prezydent. Inna sytuacja polityczna. Czy świat zmienił się na lepsze? Czy „mój i Twój świat zmienił się na lepsze? Czy na lepsze zmieniło się to, co między nami?

Kiedyś, podczas jednego z kazań dla dzieci, zebranych wokół Żłóbka, usłyszałam piękne zdanie o tym, że Mały Jezus przychodzi „bez ustawionego życia”. Nie dostał specjalnej „wyprawki” od Ojca.

Mimo, że jest najpiękniejszym i najważniejszym Słowem Boga, który przecież z niczego stworzył cały Wszechświat, to jednak w stajence sianko pozostało siankiem, a kruchość – kruchością. Aniołowie nie unieśli Dzieciątka na swoich skrzydłach, nie obsypali złotym pyłem, nie oświetlili piękną iluminacją drogi do Betlejem. Po chwili anielskiej „Glorii” pasterze wrócili do swoich zajęć, a niebieskie zastępy zniknęły. W pewnym sensie, po ludzku... Nowonarodzona Miłość przyszła niepostrzeżenie. I tak łatwo można było Jej nie zauważyć, wciąż czekając i wołając w stronę nieba: „Niech nadejdzie Ten, który ma przyjść”.

A my? Jak przeżyliśmy ostatnie dwanaście miesięcy? Rok temu

papież Franciszek pokazał nam światło. Wtedy w orędziu na Dzień Narodzenia Ojciec Święty powiedział: „Zachęcam każdą osobę, każdy naród i kraj (...), żeby stali się pielgrzymami nadziei, aby uciszyli broń i przewyżczyli podziały!”

Czy ja i Ty... poszliśmy za tym wezwaniem? Czy „uciszliśmy broń”? Broń słowa, które rani. Nieprzebaczenia, które odrzuca. Egoizmu, który stawia mur.

Pielgrzymi nadziei mają swój cel: stać się uczniami – misjonarzami. Uczmy się być jak Mistrz. A Mistrz... przeszedł przez „most pojednania” – od „cichości żłóbka” do „pokory krzyża”.

Przez łagodność Twoją, wybaw nas, Boskie Dzieciątko...

Małgorzata Sar

JUBILEUSZ 2025 /7/ – KIEDY BÓG DRZWI ZAMYKA...

Na początku Roku Nadziei usłyszeliśmy słowa papieża Franciszka: „Non abbiate paura. Drzwi są otwarte”...

Teraz, po kilkunastu miesiącach zamknięte zostały Święte Drzwi – w Rzymie, w naszej diecezji i w diecezjach całego świata.

Kiedy spojrzymy z perspektywy czasu, możemy mieć wrażenie, że w sumie niewiele się zmieniło. Wojny pozostały wojnami. Zachłanny i bezwzględny świat nie stracił swej kontroli nad ludźmi. Wiele zagubionych serc nie potrafiło zacząć od nowa. Oczywiście, dokonało się także dużo dobra, o którym nie wolno zapomnieć. Jednak zwykle tak jest, że my chcielibyśmy jak najszybciej, „już” i natychmiast widzieć efekty tego, w co się angażujemy.

Tak... chcielibyśmy. I może zda-

rza się czasem, że Bóg w swojej „dobroduszości”, mówi do nas, podobnie jak do św. Tomasza w Wieczerniku: „Zobacz. Dotknij. Uwierz.” – skoro tego właśnie chcesz, to masz. Tak po prostu.

Jednak często Boży plan realizuje się na Jego „warunkach”. Nie dlatego, że nie szanuje On naszych pięknych marzeń albo bagatelizuje to, co robimy. Gdyby nie ceniał starań człowieka, z jakiego powodu posyłałby Apostołów na głoszenie Ewangelii? Sam „załatwiłby sprawę”, dając specjalne „natychmiastowe oświecenie” każdemu z ludzkich serc. Tyle, że On widzi dalej i głębiej. Może na tym właśnie polega pokora i życie według słów „Jezu, ufam Tobie”, że robiąc, co w naszej mocy – zdajemy się na Niego? Naprawdę – na Niego...

A On zapala po kolei „lampki” na drodze i prowadzi nas ścieżką cierpliwości i zaufania. Warto wspomnieć świadectwo Gamaliela z Dziejów Apostolskich (Dz 5, 38-39), słowa o. Andrasza, spowiednika św. Faustyny (Dzienniczek, nr 506), czy też intuicję księdza Franciszka Blachnickiego. Wszędzie słychać wspólny „głos”: Dzieła Boże często realizują się powoli, we właściwym czasie.

Jeśli więc, Drogi Czytelniku, zakończyłeś ten Rok Nadziei z poczuciem „niedosytu” albo ze świadomością, że (jeszcze) nie dokonało się jakieś dobro i nie spełniła nadzieja, zajrzyj do wiersza „Kiedy mówisz” ks. Jana Twardowskiego i zatrzymaj wzrok, a zwłaszcza serce przy słowach: „Kiedy Bóg drzwi zamyka – to otwiera okno”...

Małgorzata Sar

DRZWI SERCA

W ostatnim tygodniu – we wtorek – dobiegł końca Święty Rok Jubileuszowy. Jeszcze w świecie pallotyńskim będziemy go przeżywać 22 stycznia. Drzwi Święte, które przez ten czas były otwarte,

zostały zamknięte przez papieża Leona. Ten gest ma w sobie coś bardzo symbolicznego i poruszającego. Bo choć drzwi bazylik zostały zamknięte, otwarte pozostaje pytanie: co wydarzyło się we mnie przez ten Rok?

Rok Jubileuszowy był ogłoszony Rokiem Nadziei. Świat bardzo jej potrzebował – i nadal potrzebuje. W czasie, gdy tyle niepokoju, lęku, cierpienia i podziałów – Kościół przypominał nam, że nadzieja nie jest uczuciem, ale decyzją.

dokończenie na 4 stronie

WSPANIAŁY KONCERT W KIELCACH

Po Bożym Narodzeniu A.D. 2024, w niedzielne popołudnie, nasza młodzieżowa Schola Pallottiego miała niezwykłą okazję pojechać na koncert TGD (Trzeciej Godziny Dnia) do Kielc. Wielu z nas pierwszy raz usłyszało ten Zespół na żywo.

Po obiadach w naszych domach, pełni entuzjazmu ruszyliśmy w drogę. Podczas podróży rozmawialiśmy o tym, co nas czeka na miejscu, a także śpiewaliśmy kolędy, i TGD i z różnych krajów świata. W aucie pełnym młodych ludzi było czuć prawdziwą radość.

Koncert rozpoczął się od utworów, które szybko wprowadziły zebranych w atmosferę Bożego

Narodzenia. Zespół wykonywał zarówno kompozycje znane, jak i nowe - dotąd nieznanne. Wszystkich porwał do wspólnego śpiewu. Z każdym kolejnym utworem, serca obecnych wypełniały się radością i Bożym pokojem. Wiele osób wznosiło ręce śpiewając razem z Zespołem, co tylko podkreślało wyjątkowość wydarzenia.

Nie da się ukryć że Zespół TGD stwarza atmosferę, która przemawia do serc wszystkich - niezależnie od wieku.

Po koncercie, pełni przyjemnych emocji i duchowo „naładowani”, ruszyliśmy w drogę powrotną, śpiewając i rozmawiając o tym,

co przeżyliśmy i wiedzieliśmy.

Ten wyjazd ciągle jest w naszych sercach, choć minęło od niego tak wiele miesięcy. Było to dla nas nie tylko wspaniałe przeżycie muzyczne, ale także głębokie doświadczenie duchowe, które zbliżyło nas do Boga i do siebie nawzajem.

Takie wyjazdy, to doskonała forma wspólnego spędzenia czasu i do budowania wiary każdego i każdej z nas.

Dziękujemy, szczególnie ks. Marcinowi, za te niezwykle niedzielne godziny pełne szczerzej radości budującej naszą Wspólnotę.

Wiktorja Szkodna

Zapraszamy Cię Jezu
W nasze progi skromne
Jeśli przyjdiesz
– to dla nas
Szczęście przeogromne
Pobłogosław nam Panie
I wszystko co mamy
To dla nas ważne
Bo bardzo Cię kochamy
My Ciebie prosimy
O zdrowie i spokój
I żeby na świecie
Zapanował pokój
Błogosław nam wszystkim
Umierającym
daj nadzieję Panie
Błędzącym wskaż drogę
A chorym – wytrwanie
Wyciągnij do nas rączkę
Nowonarodzony
Pobłogosław ten świat
Na wszystkie cztery strony

Danuta Stanikowska

KONKURS

11 stycznia, Niedziela Chrztu Jezusa

Zadania do wykonania:

1. Zaczynając od litery T wybierz co 5 literę, aby wpisać w środek hasło.
2. Wytnij kupon i wrzuć do pudełka, które jest z lewej strony z przodu kościoła.

T	O	O	J	R	E	W	D	S	Y	N	A	O
Ó	HASŁO:											Y
Ó											M
P											J
Ł											N
E	Imię i nazwisko:											B
T											N
M											M
U	Szkoła i klasa:											E
I	I	K	T	M	M	N	W	S	A	U	A	Y

DRZWI SERCA

dokończenie z 2 strony

Jest wyborem zaufania Bogu nawet wtedy, gdy po ludzku wszystko wydaje się trudne lub niezrozumiałe.

Drzwi Święte były znakiem łaski. Zaproszeniem, by przejść – nie tylko fizycznie, ale przede wszystkim duchowo. By zostawić za sobą to, co zniewala: grzech, lęk, zniechęcenie, brak przebaczenia. By wejść w nowy etap życia z Bogiem. Każde przejście przez Drzwi Święte było pytaniem zadany sercu: czy naprawdę chcę się zmienić?

Dziś, gdy ten szczególny czas się kończy, nie mogę nie zapytać siebie: Jak wykorzystałam ten Rok?

Czy pozwoliłam, by nadzieja zakorzeniła się głębiej? Czy skorzystałam z czasu łaski – spowiedzi, modlitwy, pojednania, powrotu do Boga? A może Święty Rok minął obok mnie, niezauważony, zagubiony w codziennym pośpiechu?

Rok Jubileuszowy przypomniał mi, że Bóg zawsze daje czas. Że Jego miłosierdzie nie ma daty ważności. Ale jednocześnie uczy, że są chwile szczególne – takie, których nie warto zmarnować. Bóg daje nam łaskę, dar, ale odpowiedź należy do nas.

Zamknięcie Drzwi Świętych nie oznacza, że kończy się nadzieja. Przeciwnie – oznacza, że teraz nadzieja ma iść z nami dalej. W co-

dzienność. W relacje. W decyzje. W trudne chwile. Rok Jubileuszowy nie miał być jedynie wydarzeniem w kalendarzu, ale początkiem drogi.

Chciałabym, aby po tym Roku zostało we mnie coś trwałego: większe zaufanie, więcej pokoju, więcej cierpliwości, więcej Boga w codziennych sprawach. Bo prawdziwy Jubileusz zaczyna się wtedy, gdy człowiek pozwala, by łaska przemieniała jego życie – nie tylko przez rok, ale każdego dnia.

Drzwi Święte zostały zamknięte. Ale drzwi serca wciąż mogą pozostać otwarte.

Emilia

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiejsze Święto Chrztu Pana Jezusa kończy Okres Bożego Narodzenia. Zgodnie z polską tradycją, śpiew kolęd i świąteczny wystrój zachowujemy do 2 lutego. Serdecznie dziękujemy za świąteczną dekorację naszego kościoła szczególnie naszej Siostrze Zakrystiance Barbarze Jadwidze Maleszewskiej CR, a także „Wojownikom Maryi” oraz p. Wojciechowi Redestowiczowi i p. Pawłowi Farynie.
2. Dziś na godz. 17²⁰ zapraszamy na niedzielne nabożeństwo.
3. We wtorek nie będzie nabożeństwa fatimskiego o godz. 8³⁰ i Mszy świętej o godz. 9⁰⁰.
4. Ze względu na trwającą wizytę duszpasterską w najbliższy wtorek nie będzie spotkania Akademii Żywej Wiary.
5. W przyszłą niedzielę „taca inwestycyjna” na spłatę generalnego remontu naszych dzwonów. 2 stycznia zostały zamontowane w naszym kościele nowe ekrany do wyświetlania tekstów pieśni. Są to ekrany multimedialne – będą pomocne podczas rekolekcji dla dzieci i młodzieży. Całość tej inwestycji została już spłacona dzięki ofiarom składanym podczas ubiegłorocznej „kolędy”.

6. Kontynuujemy wizytę duszpasterską. Dziękujemy wszystkim, którzy dotychczas nas przyjęli, za serdeczność, wspólną modlitwę, rozmowy i za ofiary składane na potrzeby naszej parafii. W wizycie duszpasterskiej wspomagają nas kapłani z Lublina: ks. Marcin Przywara SAC i ks. Bartosz Olszewski SAC. Wieczorne Msze święte sprawuje ks. Ryszard Robakiewicz SAC z Wrzosowa.
7. Program kolędy:
 - poniedziałek, 12 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Młodzianowska; ul. PCK 9/11
ul. Grenadierów 5 i 6
 - wtorek, 13 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Komandosów 2
 - środa, 14 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Komandosów 4; ul. Grenadierów 10
 - czwartek, 15 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Grenadierów 7/9 i 12/14/16
ul. Gagarina 19 i 21/23
 - piątek, 16 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Gagarina 13/17 i 25; ul. Sandomierska 24
 - sobota, 17 stycznia, od godz. 9³⁰
ul. Gagarina 3/5/7 (kl. I-IX)
 - poniedziałek, 19 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Gagarina 3/5/7 (kl. X-XII)
ul. Sandomierska 9, 15 i 17

I TYDZIEŃ PSAALTERZA | Niedziela Iz 42, 1-4.6-7; Ps 29; Dz 10, 34-38; Mt 3, 13-17 | Poniedziałek 1 Sm 1, 1-8; Ps 116B; Mk 1, 14-20 | Wtorek, św. Hilarego 1 Sm 1, 9-20; Psalm - 1 Sm 2; Mk 1, 21-28 | Środa 1 Sm 3, 1-10.19-20; Ps 40; Mk 1, 29-39 | Czwartek 1 Sm 4, 1b-11; Ps 44; Mk 1, 40-45 | Piątek 1 Sm 8, 4-7.10-22a; Ps 89; Mk 2, 1-12 | Sobota, św. Antoniego 1 Sm 9, 1-4.17-19.10, 1; Ps 21; Mk 2, 13-17 | 2. Niedziela Zwykła Iz 49, 3.5-6; Ps 40; 1 Kor 1, 1-3; J 1, 29-34

Kontakt: ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03, mojaparafia@gmail.com, mojaparafia24.pl **Redakcja:** Jadwiga Kulik, Elżbieta Dębała, Małgorzata Sar, Emilia Siek-Cichoń, Zuzanna Cichoń, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, ks. Paweł Śliżewski SAC